

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/112/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011183
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3125011183.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Miroslavy Šibíkovej, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., o návrhu riaditeľa ústavu na výkon trestu na uloženie ochranného dohľadu, na neverejnom zasadnutí dňa 02. októbra 2025, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1Nt/23/2025, zo dňa 28.08.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamieta, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. augusta 2025, sp. zn. 1Nt/23/2025, bolo rozhodnuté tak, že

„Podľa § 76 odsek 2 Trestného zákona, § 78 odsek 1 Trestného zákona postupom podľa § 460 Trestného poriadku odsúdenému A. B., narodenému XX. XXXX XXXX ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože po jeho vyhlásení proti nemu podal sťažnosť odsúdený do zápisnice o verejnom zasadnutí. Odsúdený zahlásenú sťažnosť písomne odôvodnil cestou jeho ustanoveného obhajcu.

V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom obhajcu uviedol, že návrh na uloženie ochranného dohľadu podal riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý v návrhu poukázal na to, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody svojim správaním nepreukázal polepšenie, ktoré by odôvodňovalo záver, že po prepustení na slobodu povedie riadny život. Súd jeho návrhu vyhovel a uložil odsúdenému ochranný dohľad v trvaní dva roky. Predmetné uznesenie považuje odsúdený za nezákonné, nakoľko nie sú dané objektívne dôvody na uloženie ochranného dohľadu. Rozhodnutie je založené na všeobecnej konštatácii o nevhodnom alebo kolísavom správaní odsúdeného. Ustanovenie § 76 ods. 2 Tr. zák. umožňuje súdu fakultatívnu možnosť uloženia ochranného dohľadu na návrh prokurátora alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody pri predpoklade, že nemožno od odsúdeného očakávať, že po prepustení na slobodu povedie riadny život, pričom musí ísť naozaj o veľkú mieru neposlušnosti, ktorá je patologická, nemôže sa jednať o bežné neuposlušnosti. V prípade odsúdeného také správanie preukázané nebolo, hoci mu bolo uložených viacero disciplinárnych trestov v jeho prípade nešlo o veľkú mieru neposlušnosti. Súd v jeho prípade nevykonal test proporcionality medzi nedostatkami v správaní odsúdeného a skutočnosťami, ktoré svedčia v jeho prospech. Rozhodnutie súdu považuje za nezákonné, obmedzujúce práva odsúdeného a takýto zásah do práv odsúdeného je preto nedôvodný a neprimeraný.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192

ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia okresného súdu, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania správnosti konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia okresného súdu, nezistil existenciu chýb v procesnom postupe okresného súdu. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch podanej sťažnosti existenciu takýchto procesných väd nie je ani namietaná.

Pokiaľ ide o správnosť samotného výroku napadnutého uznesenia, krajský súd považuje za potrebné uviesť, že v danom prípade súd rozhodoval o návrhu riaditeľa ústavu na výkon trestu, ktoré oprávnenie vyplýva z ustanovenia § 76 ods. 2 Tr. por.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona, súd môže na návrh prokurátora alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu uložiť odsúdenému pred skončením výkonu trestu odňatia slobody ochranný dohľad aj bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1, ak vzhľadom na správanie počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nemožno od neho očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život.

Podľa § 78 ods.1 Trestného zákona, ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky.

Podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto krajský súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí, vykonanom na podklade návrhu riaditeľa ústavu, zistil, že odsúdený svojím správaním počas výkonu trestu nepreukázal, že od neho možno očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život. Odsúdený má v registri trestov celkovo 21 záznamov (v súvislosti s majetkovou, ako aj násilnou trestnou činnosťou, pričom mu bolo uložených viac druhov trestov, vrátane trestov najprísnejších, t. j. trestov odňatia slobody nepodmienečných) a v registri priestupkov celkovo 6 záznamov. Okresný súd z vykonaných dôkazov zistil, že správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody nebolo na požadovanej úrovni. Z podaného návrhu, ale aj ostatného vykonaného dokazovania vyplynulo, že 05.03.2024 bol odsúdený premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce za účelom výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia, tj. v takom stupni stráženia, ako bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Levice 2T/107/2023. Už v tomto ústave správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo na požadovanej úrovni, správal sa drzo a arogantne voči zdravotníckemu personálu ústavu, mal fyzický konflikt s iným odsúdeným a prechovával lekárom jemu nepredpísané lieky. Pokyny a príkazy príslušníkov zboru plnil len pod ich dohľadom. V kolektíve odsúdených bol zdrojom konfliktných situácií. Z dôvodu sústavného porušovania ústavného poriadku a pôsobenia na ostatných odsúdených v rozpore s účelom výkonu trestu bol 23.08.2024 umiestnený do oddielu s bezpečnostným režimom. Následne uznesením Okresného súdu Levice 2Nt/71/2024 z 18.02.2025 bol preradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, k čomu fyzicky došlo 08.04.2025, kedy bol premiestnený práve do ÚVTOS a ÚVV Ilava. Tam bol spočiatku umiestnený v špecializovanom oddiele s bezpečnostným režimom. Napriek tomu správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni, vyskytli sa viaceré nedostatky, kedy sa opakovane sebapoškodil na zdraví a disciplinárne potrestaný bol aj za hlučné správanie a vykrikovanie z okna. Disciplinárny trest mu bol uložený dvanásťkrát, pričom disciplinárna odmena mu nebola udelená. Napriek tomu, že vplyvom režimového, pedagogického a psychologického ovplyvňovania sa v poslednom období pred podaním návrhu správanie a vystupovanie odsúdeného stabilizovalo na prijateľnú úroveň a 22.07.2025 bol umiestnený do štandardného kolektívu odsúdených v maximálnom stupni stráženia s diferenciačnú skupinu "C", správanie odsúdeného opäť "kolíše", pretože po podaní návrhu sa 31.07.2025 sebapoškodil na zdraví, 01.08.2025 vyhlásil hladovku a 26.08.2025 mal fyzický konflikt s iným odsúdeným. Vzhľadom na všetky tieto "negatíva" zaznamenané počas aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody možno uzavrieť, že odsúdený komplexne neparticipuje na plnení cieľov stanovených v programe zaobchádzania, pretrváva u neho nevhodné správanie a negatívny prístup k riadnemu výkonu trestu odňatia slobody.

Z poznatkov o osobe odsúdeného a jeho správaní sa počas výkonu trestu okresný súd vyvodil, že vzhľadom na osobnostné nastavenie odsúdeného a jeho správanie počas výkonu trestu odňatia slobody je potrebné na odsúdeného aj po výkone trestu odňatia slobody osobitne vplyvať, za účelom zvládania záťažových životných situácií, pričom u odsúdeného bola konštatovaná osobnosť s disociálnymi emočne nestabilnými rysmi, kolísavou afektivitou

a impulzivitou a tiež diagnostikovaná duševná porucha - porucha psychiky a správania zapríčinená užívaním alkoholu, ktoré závery jednoznačne svedčia v prospech uloženia ochranného dohľadu odsúdenému. Vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia je u odsúdeného dané vysoké riziko recidívy.

Na základe preskúmania krajský súd zistil, že skutkové zistenia okresného súdu majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Uvedené správne skutkové zistenia okresného súdu aj podľa názoru krajského súdu opodstatňujú správnosť právneho názoru okresného súdu, podľa ktorého v zmysle § 76 ods. 2 Trestného zákona vzhľadom na správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nemožno od neho očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život.

S poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že okresný súd postupoval správne a v súlade s ustanovením § 76 ods. 2 a § 78 ods. 1 Trestného zákona, keď rozhodol o uložení ochranného dohľadu odsúdenému v trvaní dva roky.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.